

Volgzaam (1991)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 28 juni 1991

Even voor half negen stapt hij luidruchtig binnen. Ik kijk op en herken hem: onmiskenbaar de pastor. De linkerhand losjes in de broekzak. Bijbel en gezangboek onder de rechterarm geklemd. Een vreemde eend in de bijt van vrouwen die ruim voor het ontbijt in de hal van de Loccumse Akademie zijn neergestreken. Ze lezen wat, praten zachtjes, op stoom komend voor de tweede conferentiedag.

Niemand schenkt hem aandacht. Hij stapt heen en weer, kijkt op zijn horloge. Over een minuut al begint de ochtendwijding voor de gasten. Ik grijns. Ik hoop dat niemand hem volgt naar de kapel. Ik ga in elk geval niet en zal ook morgen niet gaan. Uitgerekend vandaag van een man Gods woord te moeten horen. Wat kan hij te melden hebben? Toch niets goeds?

Een internationale conferentie heeft de Deutsche Akademie georganiseerd vanuit de vraag: Europa '92 – werkgelegenheid of een 'blaues Wunder' voor vrouwen?

Zo'n honderd uitstekend gekwalificeerde, voornamelijk Duitse vrouwen moeten al na enkele uren tot de conclusie komen: Europa '92 wordt een ramp voor vrouwen. Specialisten op het gebied van de arbeid en vrouwelijke Europarlementariërs komen met cijfers en ervaringen die er niet om liegen. Regeringen hebben al tientallen jaren geleden getekend voor gelijke beloning van mannen en vrouwen, maar tolereren een onderbetaling van vrouwen van 30%. Pensioenen van haar liggen gemiddeld 60% lager dan die van hem.

Europese richtlijnen lijken hoop te wekken, maar blijken geënt op het arbeidsleven van hém. Kinderopvang, het cruciale punt om vrouwen in de toekomst kans te geven op economische zelfstandigheid, breekt niet door de mannenlobby heen. Mannen zijn niet van plan vrouwenzaken te steunen, laat staan in te brengen. 'De Nieuwe Man die ons voor de jaren negentig was beloofd, de man die zorgarbeid en werkgelegenheid met vrouwen wil delen', meldt Christa Plath van de Hamburgse SPD en Europarlementariër, 'komt er niet aan. In Brussel althans is hij niet gesignaleerd.'

Een vrouwenlobby er tegenaan gegooid? Jawel, maar die bedelt al een jaar om geld bij diezelfde mannen om het werk nog maar te kunnen stárten. Soms zijn we minutenlang stil om het geweld van mannenmacht en ons gebrek aan middelen. Wat vrouwen rest is offensieven, strategieën, strijd, een eigen weg.

Ik mis het ongeduldig stappen op de stenen en kijk op. De pastor is verdwenen. Op een enkele na de vrouwen ook.

